

afany ridicol y vana aquella esperansa en que jo hi tancaba tota ma ventura, y es aixis; perque ni ja nins de mos pensaments en aquell temps m' han fet felis, ni jo 'ls he donat aquest quefer.

Pero res, als divuit o vint anys tothom somia, y no habia pas de esser jo una escepció, com encara avuy no la seria; perque ab tot y mirramho ab ulls de cincuenta anys (dels que tinch, que no hi puch pas fer estrafalerias,) al moment que sento refilar lo cornetí, lo cor se me n'hi va al detràs, sino que las camas no volen seguirlo.

Aquell amohino per véurer la balladora qu' esculliria. Que sobre tot fos lleugera qualitat que casi s' buscaba mes que la boniquesa, pero que si podia ser tot á la vegada millor.

Las combinacions ab lo sastre y l' sabater. Lo barrater també hi havia de dir la seva. ¡Pobre Franciscol! qui l' hi havia de dir que no hi hauria qui's succehis en sa *enlairada feyna*, y que en lo temps modern nos tindriam de passar sens' fabricants de *sòmberos*, com 'ls diuen are ab llengatxe cambiat. La Susagna; aquella que feya las camisas ab setre punts per cada cantó, tampoch hi podia faltar; era la que portava tots los tráfechs del jovent. Y l' barber? com l' ajudabam á trencarse lo cap perque inventés un pentinat nou!

Oh, tot això era perque la cosa s'ho aportabat *LO BALL DE LAS DONSELLAS* de que parlém: era l' dia d' exposició de trajos nous.

¿Qu' és are la festamajor, comparada ab lo Carnestoltes d' allavors? L' últim any que hi vaig anar, l' tinch encar' tan present.

M' recordà com si fos are quan los companys me nombraren *comensadó*. Està clar jo, ja m' ho esperaba, com que tothom se creya que ja era á la *saltadora*, vull dir, que tothom me creya á punt de casarme y com que l' que estava mes *leri-leri* ja se sabia, aquell havia de portar *La cinta*.

[LA CINTA] despres ho he vist, la cinta era 'llas escorredó per lligarlo ab ella, y axis com qui no hi es, dirhi: enrèdat, enrèdat, que si t' descuydas no te 'n deslligarás de qualsevol manera. Pero ab mi s' varen ben enganyar, ab la Maria, ma esposa (mentres Deu siga servit,) may hi havia ballat ni una contradansa.

Antes no 'ls vaig tornar la resposta acceptant la mercé que n' eran servits de ferme; quin discorrer; quants plans! ¿Qué farás, que ningú ho fassi com tú, ni cap altre ho hagi fet? Poso fil á la agulla y me 'n vaig á casa la balladora. -Som o no som? perque, si tenim de fer un paper ridícul tan se val que ho deixem còrrer avuy qu' encare hi som á temps. -Noy per mi ja pots tirar lo qui tenia pretensions de serme sogre. - Donchs que tothom 'n parli, Surto com una exalació, y cap á casa *La Pussiega* falta gent. - Que Deu hi sigui. - Hola, ja 'n portas alguna de cap? feu la Señora Francisca, - Miri, de primer entuvio, l' dia que vagi á Barcelona portim un corte d' armilla d' alló que no n' hi ha no 'm ve á un duro (jó era aixis) pero ab la precisa condició de que com la meva no n' hagi pas cap mes.

Y quin corte 'm va portar! no 'n va móurer poça de gresca. Las tafaneras varen tenir feyna tota la temporada. Encare la guardo, mes récaptada qu' una gerra de xinxons. Pero tambe s' ho valia; y, que diantre, tambe s' ho val encare. Hi han uns pagos reials brodats al *royale*, que no hi ha mes que mirar. Prou venen a enmatllevarla, però ca 'm dol massa que tingui de servir per fer lo bobo. Un sol cop me donàren entenen de portarla. A *exposició* y encare 'm reca.

L' sastre qu' estava cansat de dirmei á tu sempre t' ho faria tuu duro més barato perque la sabs iluir la roba; no dich pas res si s' hi va cuadra. Jech cossat, que no hi havia mes que mirar; uns pantalons de panyo si que l' sol s' hi enmirallaba,

Mitxas botassab repunts y repuntets d' aquelles qu' un cop eixidas de las mans del sabater, ballaban totas solas.

Feya por-lo «xiu xiu» del jovent aquella tempora; de manera, que si 'ls altres anys li trobaba, llarga, aquell sobretot era interminable.

¡Per fi va arribar lo dia! Mudat; jó, no sembla ja. Aquell paleta de mans rugoses, suau, escambrillench, havia deixat pas al jove més elegant de l' encontrada y ella; ja va dir be són pare: ¡Noy, tira avant; que tot se vessil! Quin pom de flors! ni la coneixia quan la vaig anar á buscar.

¡Quin goix fejam, ab tots los seguidors si fa o no fa; alló si, que donaba gust de veurho, y encare mes de serhi; pero avuy, quanta diferéncia! Es veritat qu' are està en caràcter aquest ball, are es ben be *LO BALL DE LAS DONSELLAS*, la part més petita d' allavors, are es la única y principal.

Are quan veig á aquells anjelets de Deu, vestits de *pajesos, jitanos, xufleros y senyors*, penso: Heus aqui lo pervingirer. ¿No ha d' esser fals tothom? No han de portar la hipocresia encarnada en ells mateixos, si are sens quicse 'n dònguin compte, ja 'ls fan semblar lo que no son?

Al menys nosaltres, hi anabam disfressats de nosaltres mateixos.

IV que 'n fejam còrrer de monedal

Are, quan los veig donar los tres vols á la PORKADA y recòrrer la Vila atrefegats, plorosos, qu' un cau per aquiry altre s' aixeca per allí; y qu' si atravessar la *Apotecaria de en l' Arnau*, (en virtut de un dret que hi te la Vila,) boy volent culir las lleminaduras que ja es cosum cad' any donalshi; se barallan, s' esgarrapan, y encare 'ls aturullan mes sas boijas mares que volent aconduhir als seus, atropellan als altres; y quan son á la PORKADA, allí ab aquella barreja de coloraynas com una toya de flors en la que 'ls músichs hi jan de pionall y la jentada que 'ls enrotlla de paper, bredit, que com aquest tant fàcil s' esquinça ab lo rebrech de las empentas, atropellantse per de mes aprop embadalirshi; penso, pobres criatures, y quina lastima 'm feu! veus aquí, que lo que nosaltres fejam de tant grat aquests ho fan ben be per forca, y ab lo protest de divertirlos á ells, son sas mares las que mes ab veritat s' hi divorceixen.

Quan jo recordo aquellas connradorans: Hargi y aquells rigodons ab la part de tres y sobretot aquella cadena, que 'n deyam *la cadena del amor* (per las flors que tirabam á las noyas boy estrenyentlos la ma), ab tantas tercerillas, balansés y cabriolas, y veig aquella munio de criatures, las mes de ellas ploriquejant agafantse del cantó esquerre y voltant al revés, lo cor se me n' hi ya y no puch menos de dòldrem que s' hagi perdut per l' inflat y prefensiós jovent de ayuy una costum tan alegra y divertida.

Y quant á casa tot dinant veig, com en una miniatura esmaltada, los premios de mas fillas á son costat en lloc de preferencia, convidats també com en aquells temps en que 'ns convidabam á nosaltres; recordo las disbauixas de aquells dinars, que si be la casa 's tiraba per la finestra y la olla gran anaba dins la xica, també lo ballador, si salia ahont tenia la ma dreta, feya ab las postres la competencia de qualsevol confiteria de l' època.

Ara si algun any per etsar passo á la tarde per la plassa, y veig aquella baixada y aquella fredat ab loa quinse pilars de la parrada sola, com uns estàquirots, en comptes de la gresca y xibarri d' aquell temps que l' alegria sempre hi era, atigrigros; quan veig aquell quietisme y aquella fredor; m sembla que 'ls grans del poble de tots els de la Vila, 'm diguin: i y donchs, quis s' es fet d' a quel temps y d' aquelles dalsas batallas campals en que l' camp, (la plassa) quedaba talment encantat de la minadura.

Are per tota festa fan ballar la canalleta en los casinos, ensarregantlos de confits y cosas dolsas (1) qu' entre això, lo dinar no acostumat y l' anguria y cansament de tot lo dia; acaban per portarlos al llit ab perill de esser visitats per las visitas de mes poch agrado que hi ha en lo mon.

Lo carnestoltes se 'n va. Es veritat que no te tabo de esser, perque ara tot l' any se li fa la competencia; pero tu com lo fejam nosaltres ab la cara sense autreas, ni pegats; que la *llore* disfressa que portabam era l' arrégiador *pas de semilafon*, encamigat d' aixampiar lo rotllo per ballar ab mes comoditat; m' sembla qu' encara 's podria fer avuy tal com lo fejam allavors, y si be es cert que 'm queixo, si queixas son esmentar los records de la juventud, no es perque no trobi bonich *Lo Ball de las donsellas* tal com se fa avuy en que 'ls héros son las generacions futuras, no; sino perque... la veritat al veurels tots los anys, los hi tinch envellit.

Granollers Agost del 84. *Recopilació d' articles*

(1) Deixi manca l' autor vol afurir a la secció d' artes i oficis, sin que en puit sia sentit que el protagonista te una mica de rial.

SECCION RELIGIOSA

Hoy, primer domingo de *cuaresma*, á las nueve y media de la mañana, se celebrará misa solemne en esta iglesia patrónal. Por la tarde, á las tres, después del rezo del santo Rosario, se brindará la *Via Crucis* por el interior del templo, seguirá el punto doctrinal dialogado y el sermon á cargo del predicador *cuaresmal*.

Los martes y viernes de cada semana habrá también función á las *11* de la noche con diálogos de doctrina y *sermon*.

FIESTA DE SAN JOSE

Los sacerdotes *festuela nocturna* gratuita para la clase obrera y Centro Católico de esta villa, en unión con los Sres. Administradores de la capilla de san José, obsequiarán á su excesivo Protector el próximo viernes, fiesta del Santo, con los cultos siguientes:

Á las diez y media de la mañana habrá comunión general con platos preparatoria y motetes cantados por la sección de Círculo de labores sociedades. Á las nueve y media oficio solemne á quemar orquesta y sermon que dirá el distinguido orador sagrado Rdo. Dr. Ramon Homs y Llansana, Pbro.

Por la tarde, á las cuatro, la sección de jóvenes aspirantes cantará á todo orquesta el santísimo Rosario, se harán los ejercicios del mes dedicado al glorioso Patriarcal, sermon á cargo del referido Orador, finalizándose con los ejercicios del santo Rosario de María.